

Διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις πριν γίνουμε χώρα φτωχών και γερόντων

24/Ιουλ/2015 00:05

Της Ρεβέκκας Πισίκα

Μεγάλες απώλειες και ανεπανόρθωτες ζημιές μετρά η ελληνική οικονομία από τις κλειστές τράπεζες και τα capital controls τις τελευταίες εβδομάδες: κάθε εβδομάδα τραπεζικής αργίας υπολογίζεται σε 2 δισ. ζημιά. Η όποια σταθερότητα υπήρχε στην αγορά εργασίας ανατράπηκε για τα καλά μέσα σ' αυτό το κλίμα αβεβαιότητας και έλλειψης εμπιστοσύνης που δημιουργήθηκε.

Το συμπέρασμα είναι ότι με αυτά τα νέα δεδομένα και μετά από 5 χρόνια ύφεσης η αγορά τείνει να καταρρεύσει, εντελώς. Και μπορεί η συμφωνία αυτή τη στιγμή να φαντάζει ως σανίδα σωτηρίας για να μην πάει η χώρα σε άτακτη χρεοκοπία και βγει από το ευρώ, όμως τα μέτρα που περιλαμβάνει είναι κατά βάση υφεσιακά, χωρίς εμφανή πρόβλεψη για ανάπτυξη.

Δυστυχώς βέβαια εδώ που έχουν φτάσει τα πράγματα, δεν υπάρχουν και πολλές επιλογές. Φαίνεται αναγκαίο να περάσουμε από αυτό το στάδιο και να εφαρμόσουμε τα μέτρα που κατά βάση έχουν φοροεισπρακτικό χαρακτήρα – μέτρα που σε συνδυασμό με τα capital controls πνίγουν την επιχειρηματικότητα και την οικονομία γενικότερα. Φορολογικά και φοροεισπρακτικά μέτρα όμως δεν σημαίνει και φοροαποδοτικά μέτρα. Με άλλα λόγια, αν τα μέτρα αυτά δεν αποδώσουν πραγματικές εισροές χρήματος στον κρατικό μηχανισμό, το αποτέλεσμα θα είναι επιπλέον μέτρα, που θα οδηγήσουν σε βαθύτερη ύφεση και σε "στραγγαλισμό" της επιχειρηματικότητας, η οποία θα είναι πάλι αυτή που θα πληρώσει το λογαριασμό.

Τα μέτρα αυτά από μόνα τους μοιάζουν αδιέξοδα. Σε τρία χρόνια, η χώρα θα φλερτάρει πάλι με τη δραχμή, ενώ ταυτόχρονα η ελληνική περιουσία που θα "υποθηκευτεί" ως εγγύηση θα περάσει πλέον σε ξένα χέρια.

Η μοναδική εναλλακτική για να αποφύγουμε αυτό το δραματικό σενάριο στο άμεσο μέλλον είναι η εφαρμογή κατά γράμμα των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, η ανάπτυξη για την δημιουργία θέσεων εργασίας και η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

Δεν ξέρω αν ο Αλέξης Τσίπρας και τα κόμματα της αντιπολίτευσης που στηρίζουν τη συμφωνία

πήραν το μήνυμα των Ευρωπαίων που ήταν σαφές. Η χώρα χρειάζεται σοβαρές και ουσιαστικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις – που η αλήθεια είναι ότι έπρεπε ήδη να έχουν γίνει, όχι απλά γιατί αποτελούσαν δέσμευση και των προηγούμενων κυβερνήσεων, αλλά γιατί είναι αναγκαίες για να διασφαλίσουν ένα δυνατό μέλλον για την Ελλάδα και την οικονομία της.

Αλλαγές στο συνταξιοδοτικό και το εργασιακό, ιδιωτικοποιήσεις, απελευθέρωση κλειστών επαγγελμάτων, κατάργηση των μονοπωλίων, αποκομματικοποίηση της ελληνικής διοίκησης, απελευθέρωση μεταφορών, απελευθέρωση αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, βελτιστοποίηση και ταχύτητα στην απονομή της δικαιοσύνης, είναι μεταρρυθμίσεις έχουν ήδη πραγματοποιηθεί σε κράτη-μέλη πολύ νωρίτερα. Και εδώ θα πρόσθετα βέβαια και την αποτελεσματική πάταξη της γραφειοκρατίας, προχωρώντας άμεσα στην απλοποίηση και την ψηφιοποίηση κάθε διαδικασίας.

Ολες οι παραπάνω μεταρρυθμίσεις σε συνδυασμό με τα 35 δισ. ευρώ που θα δοθούν στην ελληνική οικονομία από τον προϋπολογισμό της ΕΕ για την απασχόληση (και που ελπίζουμε να μην πέσουν και πάλι στις γνωστές "τσέπες") μπορούν να συμβάλλουν σημαντικά στην ανάπτυξη, να προσελκύσουν επενδύσεις και να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, με μια και μόνο προϋπόθεση: την δημιουργία συγκροτημένης στρατηγικής

- με δομημένο πλάνο ενεργειών
- με συγκεκριμένους πυλώνες
- με μακροπρόθεσμη προοπτική
- με ενδιάμεσους σταθμούς για τον έλεγχο της υλοποίησης του πλάνου και για την λήψη διορθωτικών μέτρων, όπως έχουμε γράψει και στο παρελθόν.

Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να ενισχυθεί και η επιχειρηματικότητα, επιβραβεύοντας επιχειρήσεις που όχι μόνο είναι κερδοφόρες, αλλά που συμβάλλουν ενεργά μέσω της κερδοφορίας τους στην δημιουργία θέσεων εργασίας, κατά τις πρακτικές άλλων ανεπτυγμένων οικονομιών.

Η βοήθεια που πρέπει να ζητήσουμε από τους εταίρους μας, πρέπει να μας πάει ένα βήμα πιο μακριά: Ποιες είναι οι βέλτιστες πρακτικές για την ανάπτυξη; Τι κάνει π.χ.η Ολλανδία για να προσελκύσει τον ανθό των σύγχρονων επιχειρήσεων; Πως πραγματικά μπορούμε να γίνουμε πόλος έλξης, αλλά και πόλος παραγωγής; Πως μπορούμε να έχουμε ευέλικτη και ανταγωνιστική αγορά εργασίας; Πως μπορούμε να έχουμε ένα ευέλικτο και αποτελεσματικό κρατικό μηχανισμό; Υποθέτω ότι όσο συμφέρον έχουμε εμείς να θέλουμε μια υγιή χώρα, άλλο τόσο συμφέρον έχουν κι εκείνοι να "διασφαλίσουν" το ότι θα εισπράξουν τα χρήματα που μας έχουν δανείσει και που είναι βέβαιο ότι δεν θα τα μαζέψουν μέσα από την υπεροφορολόγηση.

Ο ιδιωτικός τομέας - όπως και οι μισθωτοί - έχει βάλει πλάτη τα τελευταία πέντε χρόνια κι έχει πληρώσει μεγάλο λογαριασμό. Και όμως μέσα σε αυτό το πλαίσιο, είδαμε νέες, υγιείς επιχειρήσεις να ξεπετάγονται, επιχειρήσεις με μια διαφορετική κουλτούρα. Κι ενώ ήταν έτοιμες να δώσουν μία αναπτυξιακή πνοή στην οικονομία, τα νέα δεδομένα τις βρίσκουν προβληματισμένες για την επιβίωσή τους, για την παραμονή τους στην χώρα. Μετά το brain drain, πλέον μιλάμε για entrepreneurship drain – κι αυτό πρέπει να το αποφύγουμε με κάθε τρόπο.

Διάβαζα τις δηλώσεις του Γιούνκερ, για την έβδομη αξιολόγηση της κυπριακής οικονομίας από την Τρόικα και πραγματικά χάρηκα για την Κύπρο – αλλά ταυτόχρονα ένιωσα πολύ θλίψη για την χώρα μου, για την οικονομία μας. Ομως θα συνεχίσουμε να προσπαθούμε, γιατί πρέπει να πετύχουμε. Γιατί είναι κυριολεκτικά η τελευταία μας ευκαιρία ως οικονομία και ως κοινωνία και πρέπει να την αξιοποιήσουμε πριν γίνουμε χώρα φτωχών και γερόντων...

** Η κα Ρεβέκκα Πιτσίκα είναι CEO της Εταιρείας Στρατηγικών Λύσεων Υπηρεσιών Ανθρωπίνου Δυναμικού People for Business*

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)